

OMLADINSKA PRUGA

BROJ 173

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

MINERSKA PORUKA

Orline će sutra progledati

Finiš probijanja sa udvostručenim kapacitetima ◊ Kome će pripasti čast da potpali posljednju minu

DOBOJ, 21. SEPTEMBRA — Sve je bliže čas kada će se probiti još jedan tunel, dan kada će graditelji drugog kolosijeka slaviti još jednu pobjedu. Ovaj put na redu je dvokolosječni tunel Orline.

Jutros u šest sati završeno je betoniranje jedne kalote, u deset je već bila gotova i druga. Nastavljeno je i bušenje tako da su oko osam sati odjeknule eksplozije u dubini brda. Za metar i četrdeset krenulo se naprijed. Juče je napredovalo dvanaest metara. Sporije se ide zbog nepogodnog geološkog sastava. Voda neprekidno kaplje. Poslije svake eksplozije pada oko pet kubika rasutog materijala. Sinoć je do konačnog probijanja tunela ostalo 15,90 metara, a

u subotu, 23. septembra potpaliće se i posljednje mine.

Pošto je ovo dvokolosječni tunel, na preduje se sporo, ali je i ventilacija mnogo bolja nego u Vranduku. Šta znači dvokolosječni tunel, najbolje govori podatak da je površni prosjek kalote kod jednokolosječnog Vranduka 42 kvadratna metra, dok je kod dvokolosječnih Orlina 90 kvadratnih metara.

Ovaj posao su radila 72 radnika u tri smjene bez prestanka. Dobro i zlo sa radnicima su dijelili i brigadiri koji su radili u tri smjene na vanjskom dijelu tunela gradeći oko 270 metara potpornih zidova visokih i do deset metara.

Veliko je blato pred tunelom. Brigadisti grade potporne zidove. Pod-

stavnik izvođača radova ističe samoprijegor brigadista.

— Posebno je zaslužio da se istakne Milutin Jungić, traser iz Naselja ORB Doboj, koji je mjesec dana proveo uz sam tunel. Razapeo šator nedaleko od Orlina i stalno bdije nad brigadirima koji rade u tri smjene. Za njega nije bilo odmora — kaže Radoman Bogičević, rukovodilac gradilišta.

Ništa se ne prepušta slučaju. Rok se mora poštovati. Tunel mora biti gotov na vrijeme. Sada je na gradilištu nalazi i rezervna cisterna za vodu, tako da ni u slučaju eventualnog nedostatka vode graditelji neće prekidati rad. Umjesto pet miksera koji služe za miješanje i transport

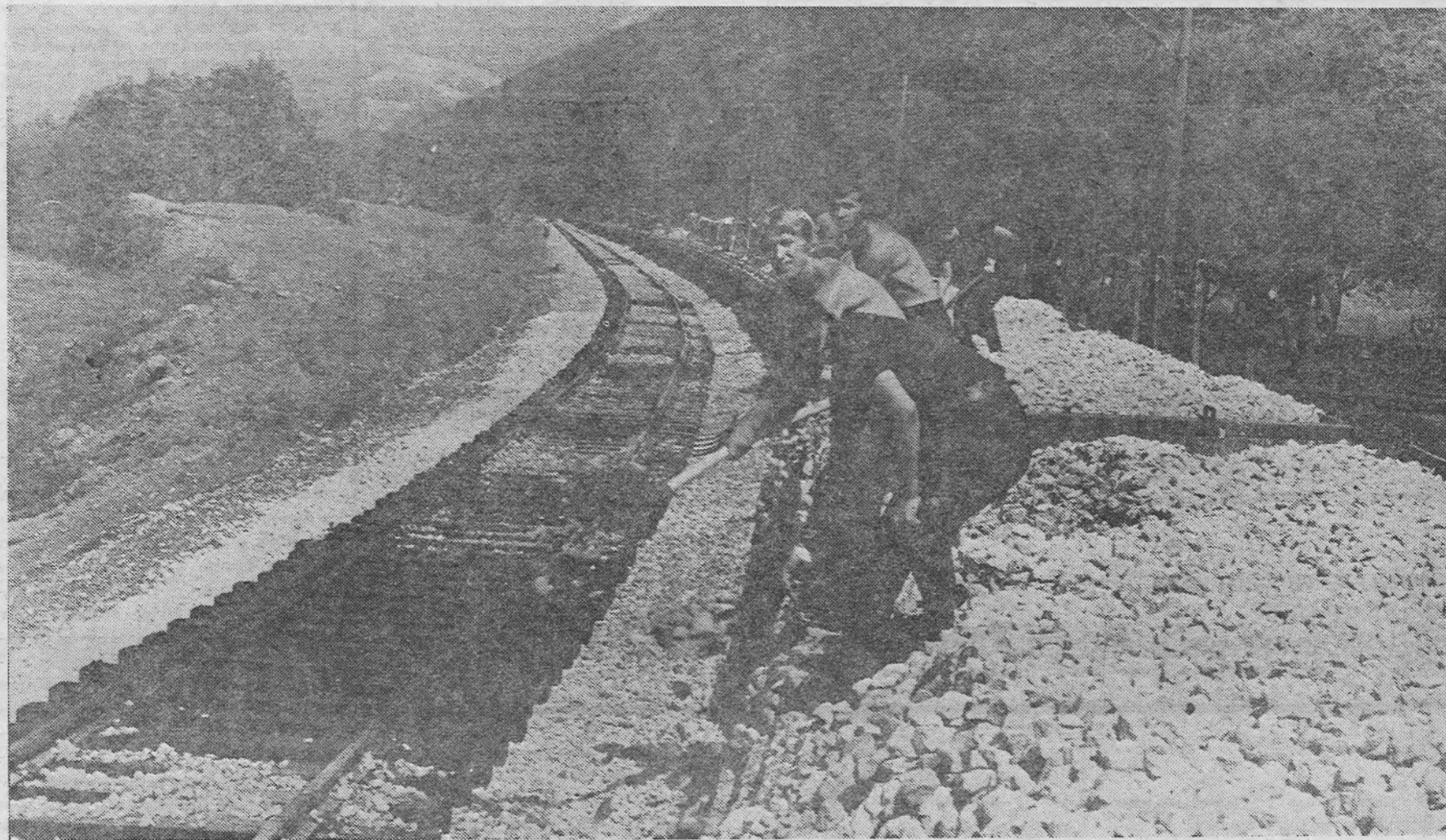
betona, sada ih je na gradilištu osam. Kapaciteti su, dakle, udvostručeni.

Ipak, postoji jedan »problem«: kome od radnika OOUR-a »Kolašin« da ti da upali posljednju minu, kojoj smjeni i sa koje strane.

Velika je čast za svaku grupu da probije tunel. Kada bi nekako moglo, kaže Radoman Bogičević, najviše bih volio da i sa jedne i sa druge strane mineri opale zajedno. Ipak, to je nemoguće.

Vrijeme se približava, odluka će pasti. Ali, najvažnije od svega je da radovi dobro napreduju, a svi mineri će se radovati zajedno što su zabilježili još jednu radnu pobjedu. Ona je vrlo blizu.

S. NJAGUL

Pruga sve duža

Šesta smjena ORA »Šamac — Sarajevo 78« napala je ključne objekte na drugom kolosijeku. Radovi na tunelima i mostovima su u finišu. Izmještaj

korita Bosne je takođe jedan od prioritarnih zadataka. Razumljivo, jer bez tih objekata nema pruge, ne mogu se spojiti šine na relaciji dugoj 87 kilometara.

Ali drugi kolosijek je i pored teškoća na objektima sve duži, do kraja ove smjene biće postavljeno 80 odsto dužine šina. »Specijalci« rade na nekim objektima u tri smjene, a ostali brigadiri, kao što i naša slika prikazuje, postavljaju pragove i kolosijek na otvorenom prostoru. Pruga je sve duža, dok u novembru ne spoji Doboj sa Zenicom po drugi put.

Вагони су зачас били ослобођени од туцанина

КАД СЕ »ФАМОСОВИ« БРИГАДИРИ ДОГОВОРЕ

Рекорд на туцанику

ЗАВИДОВИЋИ, 21. СЕПТЕМБРА — На СОРА »Шамац Сарајево 78« готово из дана у дан падају рекорди. Мањи и већи. Међу њима један ће посебно бити запамћен. Освојен је јуче, 20. септембра. Чланови »Фамосове« бригаде из Храснице истоварали су и планирали туцаник и остварили норму од 514,38 процената. Тим учинком дјевојке и младићи, бригадири — радници 18 Фамосових ООУР-а и двије радне заједнице, премашили су рекорд који је

држала ОРБ »Виктор Бубањ« из Рајловца са 507 процената.

Како је остварен учинан

Како је пребачен рекорд? — Враћајући се прије два дана са трасе, док смо чекали воз, договорено је да имамо интерни бригадни ударни дан. Жељели смо пребацити рекорд питомаца из Рајлов-

ца. Сутрадан то нисмо могли урадити, јер није било посла за такву норму. Морали смо чекати наредни дан. И дочекали смо га.

— На трасу смо пошли око осам сати. Стално смо гледали у небо. Бојали смо се кише, а не посла. Расположење је било изванредно. Дошли смо и до 121. километра, гдје је требало радити. Воза са туцаником није било. Чекали смо и страховали. Хоће ли доћи — прича Шећо Памук, замјеник команданта ове бригаде.

Воз са 27 вагона дошао је на 121. километар. У њима кишом зативен туцаник. Почело се радити. Вријеме старта је забиљежено. Истоварао се туцаник ударнички.

— Ништа нам није сметало. Кишом натопљене кабанице нисмо ни осјећали. Мисли смо само на једно, а то је испунити дато обећање. Успјели смо. Рекорд је био и већи да је вријеме било љепше. И овако смо задовољни — рече бригадир Радован Симић.

Честитне фамосовцима

За резултат се сазнало тек увече. На састанку Комисије за радилиште као и сваки пут, сумирани су резултати постигнути тог дана. Трасерски обрачун за Бригаду Фамоса износио је 514,38 процената. Трасери свих бригада, као и трасери Штаба Насеља на челу са замјеником команданта за радилиште Милорадом Видовићем, са задовољством су честитали »фамосовцима«. Тај успјех је уједно и успјех цијеле смјене у овом насељу и на Акцији.

Задовољни и радосни били су сви бригадисти, не само у Фамосовој бригади већ и у Насељу. Несвакидашњи успјех прослављало је комплетно Бригадирско насеље у Завидовићима. Ипак су најсрећнији били рекордери. Нису крили своје задовољство.

— Шта да кажем. Пресрећни смо. Није било лако радити по киши. Требало је и много труда да се за два и по сата истовари туцаник и распланира по траси, да се спреми за полагање шина — каже Душко Папић, економ Бригаде.

Ријечи одушевљења исказале су бригадирке Весна Јовелић и Емина Купус. Осим ријечи да су радосне, оне нам још рекоше да пренесемо ријечи захвалности свим радним људима »Фамоса« који су им омогућили да дођу на изградњу другог колосијека.

И. КАЛКАН

ПИСМО БРИГАДИРИМА
ШЕСТЕ СМЈЕНЕ

Друга пруга

Драге бригадирке, драги бригадири!

Учествовао сам у трећој смјени омладинских радних бригада на изградњу пруге другог колосијека Шамац — Сарајево у ОРБ »Пролетерских бригада«, Рудо — Чајниче, која је била смјештена у Насељу Жељце.

Иако са 57 година живота, раме уз раме, са омладином пребацивали смо постављене норме, због чега је Бригада постала три пута ударна

и у којој је, по завршетку треће смјене, проглашено више од 30 ударника и толико похвала.

Никад у животу се нисам осјећао сретнијим што сам се нашао заједно са омладином, да заједно са њима уградим и свој дио.

Занесен великим ентузијазмом младих из цијеле наше земље, ријешно сам да поново одем на изградњу другог колосијека и да заједно са младим допринесем завршетку пруге прије рока.

Читајући свакодневно лист »Омладинска пруга« у »Ослобођењу«, коју прочитам од почетка до краја, дивим се Вама драге другарице и другови како пребацијете норму и постижете још веће резултате од Ваших претходника, што је гаранција да ће пруга бити завршена прије рока.

Радомир ЦЕРОВИЋ, пензионер
из РУДОГ

НА МОСТУ БРОЈ 17

Битка у бунарима

Вода и намен отенавају нопане, али бригадири ни на једном мјесту трасе не признају препреке. Дубоке чизме, набанице и шљемови заштите градитеље, а мостови се у срцу понесу

ЖЕЉЦЕ, 21. СЕПТЕМБРА — Сунчано јутро донекле је олакшало рад десеторици бригадира ОРБ »Шести славонски корпус« на једној од тежких дионица пруге. Ријеч је о мосту број 17 на 139. километру код Ораховине.

Првобитно је било планирано да на овом мосту шипове постави »Гео техника« из Загреб. Петнаестак дана бушило се с намјером да се продре у дубину до 10 метара. Међутим, већ на четвртој метру морало се одустати, јер је камени слој био непробојан. Одлучено је да радове настави ЖГП и то промијењеном технологијом — путем бунара.

Посматрамо бригадире у дубоким чизмама, кабаницама и шљемовима бију битку у дубоком бунару са кутицама земље и камена. Времена за разговор нема. Ипак, питамо је ли тешко, а из бунара допире одговор. Само да није ове воде, много би лакше било.

Сулејман Салмановић је машиниста ЖГП-овог ООУР-а »Колашин« који изводи радове на дионици моста број 17. Одупевљен је бригадирима и каже: »Наша омладина се не боји никаквог посла«. У овим условима тешко је радити и професионалцима. А ови младићи чак стигну и да зајевају и да се нашале.

Један од бригадира »Шестог славонског корпуса« Казимир Саламуновић објашњава нам зашто ради са толико елана.

— Једном кад будем из удобног купеа посматрао цијелу трасу знаћу — то је и — МОЈА ПРУГА, а кад пређем преко овог моста срце ће ми нарасти као планина — дода је у шали.

Оваква мисао сигурно није усамљена...

Г. ЈОВАНОВИЋ

Посјета са даровима

ЗАВИДОВИЋИ, 21. СЕПТЕМБРА — Јучерашњи кишни септембарски дан није омео бригадире да оду и раде на траси, а ни њихове госте који су дошли у Бригадирско насеље да виде како то живе и раде бригадисти. Најбројнији су били гости из Олова, који су дошли у посјету Насељу и оловској бригади »Ступчаница«. Око 150 гостију из Олова донијели су својим бригадистима и дарове. Из торба су извадили и бригадирима подијелили јабучке, крушке, шљиве, а наша се и понека босанска пита. Како рече Авдија Соколар из Чуништа код Олова чији син ради на Акцији, сви су они жељели и да раде на траси да помогну својим бригадирима, али су због кише закаснили. Кућама су се вратили са лијежим успоменама доживљеним у Завидовићима.

И. К.

Pjevalo se i igralo kao na pravoj svadbi

BRIGADIRSKA SVADBA

Osam stotina svatova

Mladoženja iz ORB »Servo Mihalj« pa je valjalo ceremonijal organizovati po banatskom običaju ♦ Nakon stavljanja potpisa i bacanja novčića povorka krenula ka svečanoj trpezi

Nedavno smo pisali da je u Brigadirskom naselju u Zavidovićima proslavljeno brigadirsko momačko veče na banatski način. Od bečarskih dana oprostio se brigadir Ivica Adamov zvanj Popaj. Tako i bi. »Smota« ga, jadrnika, jedna njegova zemljakinja brigadirka Ana Eduard. »Zabavljao« se čovjek sa njom nekoliko dana i morao se oženiti, druge nije bilo. Valjalo je po banatskom običaju i svadbu organizovati.

To se i desilo. Pronađoše se i kumovi, brigadiri — Ružica Miletin i Branko Bosić, čale. Za svatove nije bilo problema. Vjenčanju i svadbi prisustvovalo ih je »samo 800«.

U popodnevrim satima krenula je svatovska povorka iz mladoženjinog paviljona, a Brigada »Servo Mihalj« iz Zrenjanina, put ženskog paviljona, gdje su brigadirke davale posljednje savjete mladoj. Mladoženja bi nekako zamišljen, Kum je bio najveseliji. Pie-

vao se i bečarac, a svatovi nisu bili škrti u pjevanju i nadvikivanju. Pred paviljonom u kojem živi mlada svatove dočekaše njeni »rodaci«. Po strom običaju nazdraviše im, ali počеше da traže i neke krupne sitnice za svoju rodaku. Ne daju je besplatno. Cijena je bila visoka. Mladoženja je morao dati 20 učesničkih i 5 udarničkih znački. A kako da čovjek da kad nema toliko. Nastalo je cjenkanje. Pogodiše se nekako za 5 lopata i 2 krampa. Kum, čale ponudi još i svoju lijevu cipelu. I dok se pogađalo, mladu izvedoše. Na sebi je imala bijeli čaršaf sa kreveta, i veo oko glave. I u toj svoj brizi i tuzi mladoženja ipak primijeti da to nije izabranica njegovog srca već neka druga. Ne uspiješe mu podyaliti. Kad obeća da će na kraju Akcije dati učesničke i udarničke značke, a to znači treba dobro zapamtiti, dadoše mu mladu.

Kad se pojavila prava mlada, malo blijeđa, ali vedra i nasmijana, nakon nekoliko kola, svatovi opet sa pjesmom krenuše do matičara. Taj dio cemorijala nije dugo trajao. Bračni drugovi su upoznati sa svojim pravima i dužnostima. Skrenuta im je pažnja da naveče mogu biti van paviljona samo do povečerja. I jedno i drugo po brigadirskom bračnom zakonu, ako treba za brigadu mogu biti razdvojeni.

Nakon stavljanja potpisa i bacanja novčića, svatovska povorka krenula je ka svečanoj trpezi. Svi su posluženi kolačima. Sa pjesmom i šalama završeno je jedno veselo brigadirsko popodne. I na ovaj način brigadiri u Zavidovićima stvorili su sebi zabavu. Odmarali se od prethodnog i za naredni dan.

I. K.

LIKOVNI SA TRASE

Domovini, s ljubavlju

Robert Mostarac brigadir ORB »Miladin Dragić« iz Kaknja u školski dnevnik upisuje petice, a na trasi obara rekorde

DOBOJ, 21. SEPTEMBRA — Iz raspjevanih kolona mladih brigadira teško je izdvojiti jednog mladića, pa reći — bolji je od ostalih.

Teško je izdvojiti najboljeg, jer je dobrih mnogo. Među njima je i Robert Mostarac, omladinac iz Kaknja, iz Brigade »Miladin Dragić«. Ovdje, na trasi, 5. septembra, proslavio je 19. rođendan. Prva čestitka — prvi žuljevi. U oktobru će u Sarajevo, na Fakultet političkih nauka. Kaknju ostavlja divne uspomene i petice u škol-

skom dnevniku. Došao je na Akciju da snagom svoje mladosti udari neizbrisav pečat na trasi drugog kolosijeka. Kad priča, kao da potok žubori. Zvonko govori:

— Za ovo čovjek treba da živi. Gledam to nizanje pragova i šina, gledam tu mladost, jedru i ponosnu, radi i pjeva. To su ljudi, pravi ljudi. Rukama svojim podižu prugu. Znam, tamo negdje u inostranstvu pišu kako mi to radimo zato što moramo. Ako, neka pišu. Ne znaju oni kako se voli domovina. Treba to znati i umjeti.

Robert je prošle godine bio na Kozari. Svojim rukama želio je da pomiluje herojske partizanske staze. Učinio je to s ljubavlju — vatrenim zanosom svog punoljetstva.

— To su nezaboravni susreti. Osjećam se presrećnim što sam dio toplin podario parkovima te uzvišene planine. Zato idem dalje, zato sam i ovdje, na trasi drugog kolosijeka.

Uspomene u srcu duboko uramljene. Šta voli Robert Mostarac:

— Dobrog prijatelja prije svega. Volim kad me neko razumije, kad se ljudi međusobno poštuju. Volim i mu-

ziku, dobru knjigu. Volim ovu zemlju, jer takve u svijetu nema.

U Kaknju, u toplom roditeljskom domu, Robert je »glava kuće«. Otac Mijo, terenac, seli se sa gradilišta na gradilište, pa oni najteži poslovi padaju na leđa najstarijem sinu, koji uz majku kroz život vodi sestru Sonju i 11-togodišnjeg brata Darka.

Ovdje na Akciji, u raspjevanoj koloni mladih, sestra je sa bratom.

— Akcija je velika škola — kaže Robert. — Mnoge stvari sam ovdje shvatio. Nije sve ružičasto. Nije lako svakodnevno odlaziti na trasu, raditi po kiši i po sunci. Ali, shvatio sam i to da je život ljepši ako čovjek gradi i svojim rukama daje doprinos procvatu zemlje.

Zastade Robert malo, ljutit grč zaigra na vedrom mladalačkom licu, baci pogled na prugu i dolinu Bosne kojom zvonka pjesma odzvanja, pa opet reče:

— Znam, tamo negdje u inostranstvu pišu kako mi to radimo zato što moramo. Ako, neka pišu. Ne znaju oni kako se voli domovina.

B. TOMIC

Posjete brigadama

DOBOJ, 21. SEPTEMBRA — Brigadama u Naselju Doboj svakodnevno dolaze u goste delegacije društveno-političkih organizacija iz rodni mjest. Prošle nedjelje brigadu »Akif Šeremet« posjetio je karavan od 140 Kladnjaka zajedno sa delegacijom koju su predvodili Budimir Miletić, predsjednik SO-e, Edhem Tanović, predsjednik Izvršnog odbora i Muhamed Prašo, sekretar SO-e.

Istovremeno Brigadnoj konferenciji ORB »Miladin Dragić« prisustvovali su Safet Huskić, predsjednik SO Kakanj i Blaško Džondraš, predsjednik OK SSO Kakanj.

Juče je u posjeti Brigade »Jozo Šćur la« bila delegacija društveno-političkih organizacija Zemuna. Jedan dan sa Brigadom su proveli Ilija Kragović, predsjednik SO, Božo Čurković, sekretar OK SK, Zdravko Proušić, predsjednik OK SSRN, Šefik Kapetanović, predsjednik OK SRVS, Mirko Polić, predsjednik OK SSO i Nada Pavlica sekretar OK SSO.

B. T.

Svaki dan predavanja

NEMILA, 21. SEPTEMBRA — Kad nisu na trasi, svaki slobodan trenutak brigadiri šeste smjene u Naselju Nemila koriste za društvenu aktivnost. Jutros je u Naselju održano predavanje o socijalističkom samoupravljanju i njemu suprotstavljenim snagama i ideologijama. Predavač je bio Miroslav Stanisavljević, rukovodilac Marksističkog centra Opštinske konferencije Saveza komunista Zenica.

Počela obuka vozača

DOBOJ, 21. SEPTEMBRA — U organizaciji Saveza vozača BiH u Brigadirskom naselju Doboj otpočela je praktična obuka vozača za »B« kategoriju. Sa 36 kandidata obuku izvode instruktori: Enes Begović, Pero Šafarik, Hasib Muranović, i Đorđe Simić iz Doboja, Suleiman Mešić, Dragan Petković i Vlado Stojanović iz Maglaja, Jovo Mićević iz Gračanice, i Stanko Vlatić iz Bijeljine.

Izbor prve maske

ZAVIDOVIĆI, 21. SEPTEMBRA — Jučerašnja prijedopnevna kiša nije smetala brigadistima da pripreme logorsku vatru i uspjelo brigadirsko veče. Najinteresantniji dio večeri bio je izbor brigadirske maske. Publika je vidjela 13 kreacija, a žiri nije imao nimalo lak posao. Morao je među mnogim dobrim odabrati tri najbolje. Prvo mjesto zauzela je »20-godišnja beba« u brigadirskim kolicima, sa cuclom u ustima i ocem i majkom pored sebe. Drugo mjesto pripalo je maski — brigadiru koji se vraća sa trase, a treće brigadirki — Pipi duga čarapa.

Šahisti završili takmičenje

NEMILA, 21. SEPTEMBRA — U Naselju Nemila završeno je i takmičenje u šahu. Prvo mjesto osvojio je Mijo Siglenečki ORB »Rade Končar« iz Zagreba. Danas je počelo i takmičenje u košarci i rukometu za brigadire i brigadirke. Za takmičenje u košarci, kao i za kurs za košarkaške sudije, među brigadirima vlada veliko interesovanje.

НАШ КОНКУРС

Пишите, бићете награђени

Бригадери шесте смјене који нам пошаљу свој рад, ако га жири оцијени као успјешан, могу добити једну од вриједних награда

Бригадирски живот је изузетан. Нигдје као на акцијама нема толико занимљивих тема које су биле предмет интересовања и највећих имена наше литературе Андрића, Крлеже, Давича и других. И учесници у акцијама, широм наше земље остављали су иза себе записе, стихове, значајна свједочанства за историју и литературу о добровољном омладинском раду.

ОРА »Шамац — Сарајево 78«, на којој траје шеста смјена, непресушан је извор мотива за литерарна дјела и литерарне покушаје. Зато смо одлучили да и у овој смјени распишемо конкурс за најуспјешније радове са темом из бригадирског живота. На конкурс могу учествовати — градитељи, бригадери из шесте смјене са својим написима из бригадирског живота и дјеловања.

Опишите у стиху или у прози догађај или доживљај са трасе из насеља, из живота неке бригаде, о неком градитељу... напишите нешто за што осјећате да треба забиљежити и бићете награђени.

Радови ће бити објављени у листу »Омладинска пруга«, а жири ће их прочитати и оцијенити.

Драги бригадери, своје радове, литерарно-журналистичке покушаје шаљите на адресу: Редакција »Ослобођење« (за »Омладинску пругу« — конкурс), Титова 13, 71000 Сарајево, или их предајте дописнику »Омладинске пруге« у вашем насељу.

О дародавцима и вриједним наградама, о саставу жирија прочитајте опширније у једном од наредних бројева »Омладинске пруге«.

Пишите и шаљите нам своје радове, бићете награђени. Награде ће бити уручене бригадирима на свечаности поводом затварања шесте смјене.

Редакција листа »Омладинска пруга«.

РАДОВИ ЗА КОНКУРС »ОМЛАДИНСКЕ ПРУГЕ«

Као да смо скупа расли

И јечи пјесма, командант Низиф води ударнике. Сазна-
досмо да смо оборили рекорд насеља, норма 431,50
одсто до сада је највиша

И тако увече и ујутро. А сада је јутро. Треба поћи на трасу. Постројени у ешалоне с пјесмом на уснама полазимо. Све бригаде у строју измјењују своје поздраве бригадирске. Одјекује пјесма босанска, србијанска, словеначка, хрватска... ЈУГОСЛОВЕНСКА БРАТСКА ПЈЕСМА. Кад човјек види ту раздрагану и лепршаву младост, пуну љубави која је сваки час све снажнија, постаје увјерен да је та младост спремна да у сваком часу брани тековине наше револуције. У њиховој пјесми очитује се та спремност. »Друже ТИТО, ми ти се кунемо да са твога пута не скренемо«. Свако лице је озарено, сви пјевамо, ко да смо скупа расли.

Долазимо на ред. Почеше да одјекују звуци лопата на композицији дугој. Неко је назва ВОЗЕТИНА. Било је око 350 кубика туцаника. И за само један сат та ВОЗЕТИНА била је празна. Међу онима који су се истакли, који су водили главну битку на вагонима били су: БОЖИДАР МРКИЋ, ВАСО МАРЈАНОВИЋ, ЦЕВАД СИКИРА, САЛХУДИН РАШЧИЋ, НИХАД ИВИШЕВИЋ, ЦЕВАД ШАЊТА, МУХАМЕД ХАЦИХУСЕИНОВИЋ, АХМЕТ ДАЈАНОВИЋ, МАРКО ВАСИЋ и ЦЕВАД АХМЕТОВИЋ.

И јечи пјесма, командант НИЗИФ води ударнике. Сазнамо да смо оборили рекорд насеља, норма од 431,50 одсто до сада је највиша. Сретни смо, сви смо једна душа.

Повратак у насеље. И сутра нас чека исто.

И идуће године ћемо доћи на акцију, да се заједно са друговима из читаве земље боримо са кубацима, шинама, праговима... Доћи ћемо још колико пута да обећамо, да радимо, да се градимо и да обећање испунимо.

Сафет ЧАУШЕВИЋ
ОРБ »Пет младих«

»Кула« од дрва

Бригадирска предвечерја су весела, раздрагана, а врхунац је, ипак, уз логорску ватру. Са посебним заносом и вјештином се слажу дрва, а треба знати како их и распоредити, да би се, након потпале, равномјерно пламен разбуктао. И док траје бригадирско вече и док гори ватра, »дрвена кула« не смије пасти, треба и у пламену да се високо држи. Бригадери из Насеља Жепче на снимку нашег фото-репортера Аце Штрбе припремају велику ватру.

Биланси Омладинске радне акције »Сарајево 78«

Резултати за подстрек

Бригадери су, учествујући у остваривању Пројекта заштите човјекове природне и радом створене околине, проширили своја Сазнања ◊ Остварен остатак дохотка који ће се искористити за организовање акције у идућој години

Све омладинске радне бригаде учеснице Савезне радне акције у Сарајеву ове године постигле су одличне резултате, констатовано је на једници Савјета ОРА »Сарајево 78«. У току тромјесечног боравка 1.540 бригадира организованих у 31 бригаду из свих крајева наше земље, овог пута реализујући Пројекат заштите човјекове природне и радом створене средине, доказали су своју социјалистичку свијест и зрелост, а кубацима ископане земље и бројем норма-сати проведених на траси увјерили су нас да не постоји задатак који наша омладина не може извршити. У току боравка на Акцији омладинци су самоуправно живјели и радили. Готово сваки трећи је учествовао у раду самоуправних органа на Акцији — 217 делегата-бригадира је представљало скупштине све три смјене ОРА, а 250 бригадира је радило у саставу разних комисија. Овакви успјеси су и

резултат посебног залагања 472 комуниста — учесника у Акцији, а 208 омладинаца је предложено за пријем у Савез комуниста.

Садржајан и богат био је и друштвени рад.

Само неки од података указују колико се заиста урадило: 460 бригадира је завршило омладинску политичку школу, одржано је 196 предавања у појединим бригадама, 7 заједничких предавања, исто толико курсева кроз које је прошло три четвртине учесника Акције. Посебно су омладинци били активни у припремању културно-забавних програма унутар бригада а и за цијело насеље кад су им у госте долазили умјетници и спортисти, увијек радо виђени у бригадирској средини. Биланс: 38 цјеловечерњих бригадних вечери, 19 логорских ватри, 26 концерата КУД и вокалноинструменталних група, 3 монодраме, 18 квиз-такмичења, 30 радиоемисија и 12 изложби културног стваралаштва уз низ разговора са гостима насеља.

Ништа не заостају бригадери ни успјесима на траси. У току 55 радних дана ископано је више од 40.000 кубних метара земље и постигнут учинак (просјечан) од 161 посто. Бригадери су остварили 208.456 норма-сати.

Свакако треба напоменути да су укупни финансијски резултати остварени добровољним омладинским радом у Сарајеву изванредни. Сви трошкови су покривени и остварен је остатак дохотка који ће се искористити за организовање Акције наредне године.

Ед. МЕСИХОВИЋ